

ZAR OPET ŠALJETE UDBAŠKE KOLJAČE ?

Tiskano izdanje Glasa Koncila
Glas Koncila 40 (1945) | 2.10.2011.

Zoran Kotnik, umirovljeni djelatnik hrvatske obavještajne službe

"Moj tetak Rifat Pašić trovao je nadbiskupa Stepinca"

Tomislav Vuković

»Osobno sam slušao kako se hvalio da je u više navrata bio u lepoglavskom zatvoru i da je sudjelovao u trovanju zatočenoga zagrebačkog nadbiskupa. Nije iznosio detalje kada je to točno bilo, kako ili na koji način, ali je isticao kako je ponosan što je baš njemu bila povjerena tako osjetljiva partijska zadaća.«

U povodu 3. listopada, obljetnice proglašenja blaženim zagrebačkog nadbiskupa i hrvatskog mučenika kardinala Alojzija Stepinca objavljujemo svjedočenje, koje je, široj javnosti nepoznato ali prilično uvjerljivo i podacima potkrijepljeno, uredništvu Glasa Koncila osobno dao Zoran Kotnik, umirovljeni djelatnik hrvatske obavještajne službe.

Problemi zbog »Glasa Koncila«

Rođen je u Splitu od oca Josipa Kotnika, doktora elektrotehničkih znanosti i diplomiranog ekonomista i majke Paule, liječnice. Završio je osnovnu i srednju školu i upisao pravni fakultet u Splitu, koji nije završio, a na početku Domovinskoga rata kao hrvatski policajac bio je tri mjeseca zatočen u srpskome zatvoru u Glini. Ukratko iznosi neke podatke iz života roditelja, posebice očeva: »Otac je govorio pet jezika i bio stručnjak za raketnu tehniku, svojedobno je komentirao svemirske letove na jugoslavenskoj televiziji, a majka je s roditeljima, koji su iz Osijeka, bila na križnome putu oko 9 mjeseci. Za vrijeme rata otac je bio u partizanima i kao prevoditelj sudjelovao u pregovorima između generala Milana Baste i engleskih časnika, što je opisao u knjizi 'Svi umiru jednako', objavljenoj u izdanju 'Globusa' 1990. U njoj kao svjedok opisuje brojne poslijeratne događaje izravno optužujući Titovu jugoslavensku

vojsku za počinjene masovne zločine nad zarobljenim civilima i vojnicima, što je, vjerojatno, i bio razlog da je bila ubrzo povučena iz prodaje.

On je u II. moslavačkoj brigadi bio obavještajni oficir. Mnogima se još i danas u Hrvatskoj, zasigurno, nimalo ne dopada npr. njegov opis mučenja i bezrazložnog strijeljanja 16-godišnjeg dječaka prezimena Jug s 'crvene Trešnjevke' koji je pobjegao partizanima i bio dodijeljen II. moslavačkoj brigadi. Na njegovim su tabanima štabni kuriri gasili cigarete unatoč tome što je plakao i molio, a strijeljan je kao 'mamina maza' na livadi pored sela Dereza. Šesnaestogodišnji dječak! Jednako tako, pokolj koje su počinile jedinice III. armije mitraljeskom i minobacačkom vatrom nad razoružanom kolonom vojnika kod Slovenjgradeca. Otac u knjizi navodi imena i prezimena egzekutora pripadnika Ozne, naredbe, brojke i još puno 'neugodnih' činjenica za današnje titoističke sljedbenike.

Još jednu činjenicu želim spomenuti jer je bitno odredila i moj život, oboje roditelja bili su vjernici, zbog čega su u ono doba imali problema, pa i nakon 1968. kada je otac skinuo odoru tzv. JNA. Spomenut ću samo jedan primjer, zanimljiv i za vaše glasilo i čitatelje. Nakon što su mu vlasti jedva 'progledale kroz prste' televizijski komentar da su astronauti iz svemirske letjelice čestitali svim ljudima na zemlji Božić, otac je dao intervju za Glas Koncila u br. 11, od 31. svibnja 1970, koji je bio naslovljen: 'Jesu li nas pohodili ljudi iz svemira?', sa zajedničkom slikom njega i astronauta Neila Armstronga, prvoga čovjeka koji je stupio na Mjesec. To je bila 'kap koja je prelila čašu' vlastodršcima, pa nam je čak i pismonoša govorio da je svaki put bio na mucu kako ubaciti primjerak Glas Koncila u naš kaslić u vojnoj zgradi u Domagojevoj ulici gdje smo živjeli, a da to nitko ni slučajno ne bi vidio. Naime, otac je kao zahvalu i nagradu od uredništva dobio besplatne brojeve Glasa Koncila sljedećih godinu dana, koje je dobivao poštom. No, u to doba otac više nije bio vojno lice pa je pritiske prilično dobro i hladno podnosio.«

S oznašem u krevet ili u smrt

No, koja je u takvome obiteljskom ozračju bila spona, događaj ili osoba sa zagrebačkim nadbiskupom Alojzijem Stepincem?

»Bio je to moj tetak Rifat Pašić« - govori smireno i odmjereno Kotnik, kako to već i priliči umirovljeniku i bivšem djelatniku tajne službe - »koji je oženio očevu sestru Faniku rođ. Kotnik. On je rođen u Banjoj Luci, a za vrijeme i nakon Drugoga svjetskog rata radio je u zloglasnoj Ozni - Odjeljenju za zaštitu naroda, komunističkoj tajnoj policiji koja je počinila brojne zločine. I njegova sestra Supha bila je načelnica banjolučke Ozne. God. 1945. došao je u Zagreb i bio je imenovan zapovjednikom logora 'Kanal', na mjestu današnjeg parkirališta autobusnog kolodvora, u koji su, to je važno javnosti istaknuti jer se godinama prikriva, bili dovedeni ne samo zarobljeni vojnici i civili koji su bježali prema Austriji nego i brojni 'nepodobni' civili iz ulica koje vode na današnji Trg žrtva fašizma, kako bi se u njihove stanove uselili partizanski oficiri i komunistički prvaci.

On je također krivac za brojne zločine za koje nije nikada odgovarao, uostalom kao i svi drugi iz njegove 'branše', o kojima može svjedočiti i nekadašnji domobranski pukovnik Stjepan Brajdić, koji mislim da je još uvijek živ. On mi je osobno pričao da je bio u skupini zarobljenih hrvatskih vojnika i časnika koji su po Rifatovu odabiru bili ili strijeljani ili pošteđeni. Pukovnik Brajdić je s nekolicinom dobio 12 godina zatvora dok su ostali smaknuti, što znači da je u tim okolnostima moj tetak bio

apsolutni gospodar života i smrti. Slušao sam i pripovijedanje zagrebačke gospođe iz Vlačke ulice u Zagrebu, za koju nemam podatak je li još živa, da je Rifat Pašić odgovoran za smrt i nekoliko ženskih osoba koje je ispitivao u Ozni, zgradi nekadašnjega studentskog doma 'Stjepan Radić' na današnjem Trgu žrtava fašizma. One koje nisu pristale leći s njime u krevet dao je jednostavno smaknuti. Kao klasičan primjer straha i trepeta za okolicu imao je i svoje doušnike, od kojih mu je najodaniji bio Slovenac prezimena Pirnat, čijeg se imena nažalost ne sjećam. S njime je i kasnije dulji niz godina prijateljevao. Zanimljivo je da Rifat kao iskusni komunistički karijerist nikada nije ni pokušao zaštititi moje roditelje od svih neugodnosti jer je dobro znao da bi time doveo pod upitnik i vlastitu egzistenciju.«

Silnom mržnjom govorio je o Crkvi

»On je, svejedno, često dolazio k nama i posjećivao našu obitelj te je uvijek, sjećam se, sa silno velikom mržnjom govorio o Crkvi i svećenstvu, što je mojoj mami i baki Štefici Sonnberger kao pobožnim vjernicama bilo neugodno slušati. Svađao se i žestoko s mojim ocem, koji je ne samo imao potpuno drukčiju sliku o poslijeratnim zbivanjima od Rifata, nego je na vlastitu odgovornost čak i spašavao ljude iz kolona smrti. Tako sam jednom prigodom osobno slušao kako se hvalio da je u više navrata bio u leopoglavskom zatvoru i da je sudjelovao u trovanju zatočenoga zagrebačkog nadbiskupa. Nije iznosio detalje kada je to točno bilo, kako ili na koji način, ali je isticao da je ponosan što je baš njemu bila povjerena tako osjetljiva partijska zadaća. Bio je toliko arogantan i samouvjeren u svoju moć da kod njega nije bilo ni straha ni opreza.

Kada sada s određenog vremenskog odmaka razmišljam o njemu i njegovoj priči o sadašnjem hrvatskom blaženiku, smatram kako u svemu tome ima logičnog slijeda. Nikada nije prežalio svoju Jugoslaviju, pa slijedom toga nikada nije bio za samostalnu hrvatsku državu. Dok sam još radio u Službi za zaštitu ustavnog poretka, SZUP, odakle sam i otišao u mirovinu, tražio sam da se obavi obavijesni razgovor s tada još živućim Rifatom o okolnostima smrti kardinala Stepinca, no tadanji pomoćnik ministra unutarnjih poslova Ivan Brzović, koji je bio ravnatelj naše službe od 1997. do 2000, to je bez obrazloženja odbio.«

"...NEKA SE NIKADA VIŠE NE VRATE..." ZAR OPET ŠALJETE UDBAŠKE KOLJAČE ?

----- Original Message -----

From: [dr. Nada Jagetic](mailto:nada.jagetic@zg.htnet.hr) - nada.jagetic@zg.htnet.hr

To: [Damir Borovčak](#)

Sent: Saturday, October 01, 2011 5:50 PM

Subject: Re: Novi zakon o iseljeništvu!?

**Zašto bi politička emigracija uopće trebala imati neka prava ?
(Socijalistička) Republika Hrvatska pripada partizanima i ZAVNOH-u.
Ante Beljo, Damir Borovčak i njima slični neka idu natrag u emigraciju
i - NEKA SE NIKADA VIŠE NE VRATE.**

Današnja Republika Hrvatska se temelji na ZAVNOH-u koji je vratio Istru, Primorje, Dalmaciju i Međimurje a ne na tzv. NDH koja je te krajeve prodala Talijanima i Mađarima,

tradicionalnim neprijateljima hrvatskog naroda i tisućljetnim aspiratorima na hrvatski teritorij. Za vrijeme Drugog svjetskog rata su Hrvati od svih naroda s prostora bivše SFRJ najmasovnije sudjelovali u antifašističkoj borbi a 65 tisuća ih je poginulo.

Svatko onaj tko stvara mit o Bleiburgu vrijeđa i ponižava Republiku Hrvatsku i njene ZAVNOH-ovske korijene te vrijeđa i ponižava svih tih 65 tisuća Hrvata koji su se u tom ratu borili pod vodstvom Josipa Broza i KPH te vratili Hrvatskoj Istri, Primorje, Dalmaciju i Međimurje. Te krajeve Hrvatskoj nisu vratili ni HSS ni NDH nego - Josip Broz Tito, KPH i partizani (doduše, uz pomoć hrvatskih svećenika iz Istre).

Današnja Republika Hrvatska nije ništa drugo nego osamostaljena Socijalistička Republika Hrvatska iz sastava SFRJ. Ove današnje granice RH su ništa drugo nego granice bivše SRH.

Dakle, izraz "Republika Hrvatska" je sinonim za "partizanska, komunistička Hrvatska". Republika Hrvatska se temelji na Josipu Brozu Titu, zahvaljujući kome se naša država u Drugom svjetskom ratu svrstala na stranu pobjedničkih sila te je samo zbog tog razloga mogla vratiti Istru, Rijeku, naše hrvatske otoke i Međimurje.

Svatko onaj tko to osporava je revizionist, očajnik i ogorčenik, poput onih jadnih ljudi koji se svake godine okupljaju na našem Trgu maršala Tita.

NDH nostalgičari, na kraju krajeva, uopće ne priznaju Republiku Hrvatsku što se vidi na činjenici da je prvo polje u lijevom uglu na grbu Republike Hrvatske crveno dok je na ustaškoj zastavi prvo polje bijelo.

Što se tiče emigranata koji su se početkom 1990-ih uvukli u HDZ (Damir Borovčak, Ante Beljo), njih treba potjerati natrag u emigraciju - I DA SE NIKADA VIŠE NE VRATE.

----- Original Message -----

From: [Damir Borovčak](#)

To: [Hrvatskim prijateljima u domovini i svijetu](#)

Sent: Wednesday, September 28, 2011 4:58 AM

Subject: Novi zakon o iseljenstvu!?

http://www.glas-koncila.hr/index.php?option=com_php&Itemid=41&news_ID=19102&cactime=1316901660

Tiskano izdanje Glasa Koncila
Glas Koncila 39 (1944) | 25.9.2011.
Intervju

Tomislav Vuković

INTERVJU: Ante Beljo, povratnik iz iseljeništa, bivši saborski zastupnik i dugogodišnji ravnatelj Hrvatske matice iseljenika